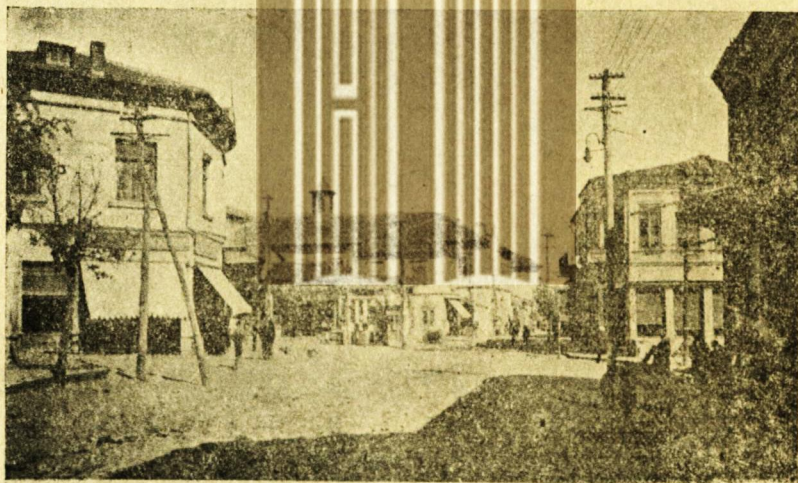

пашкули, отъ които почти 700 килограма бѣха собствено производство. За изхранването на коприненитѣ буби били наети въ околността на предачницата черничеви дървета по за 10 гроша годишно. Петъ момичета непрекъснато донасяха отъ градинитѣ черничеви листа, други четири отгледваха за работата си незначителна надница, 4 гроша. Всички предачни инсталации сѣ наредени по най-нова система. Работещитѣ при 20-тѣ машини български моми се отличаватъ съ особна сръчностъ при преденето на коприната, а твърде похвално е и тѣхното прилежание. Двадесетъ отъ тѣзи моми получаваха високата за тази страна надница 10 гроша, а 40 помощници по 4 гроша. Собственикътъ на предачницата Карагьозоглу получаваше като наемъ за помѣщенията и машинитѣ по 1 $\frac{1}{4}$ фр. за всѣки килограмъ изпедени пашкули, а пъкъ директорътъ, който управлява цѣлата фабрика, 3000 франка годишно. Въ 1871 год. господа Биянки и Нотари бѣха твърде доволни отъ успѣха на предприятието си.

Фиг. 12. Улица „Патриархъ Ефтимий“. Въ дъното на снимката се вижда читалище „Напредъкъ“, а въ дѣсно — дюкянитѣ отъ „Търкалото“.

Живота на конския пазаръ и въ чаршията на Гор. Орѣховица азъ вече очертахъ на друго мѣсто. Нека спомену тука още, че тя притежава и нѣкои предмети съ археологична стойностъ, които азъ препоръчвамъ да бждатъ изследвани още. Въ 1867 год. консултътъ Шой намѣрилъ тамъ въ черквата Св. Апостоли единъ гръцки надписъ и нѣколко старинни капители, а на гробищата единъ надгробенъ камѣкъ съ лавровъ венецъ, цвѣтя и единъ осморедеенъ надписъ, посветенъ на нѣкой си ветеранъ отъ първия и италиянски легионъ“.